

2019. április 21., vasárnap

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR SZÁMÁRA

Amikor Jézus feltámadt a halálból, és visszahozta az életet a sejtjeibe, a Testébe, bezárta a sebeit, helyreállította lényének minden szintjét, ezt nem csak önmagáért tette.

Feltámadásával helyreálltak az egyetemes és kozmikus sebek, amelyek még a Föld létezése előtt keletkeztek. Szívében átalakította, meggyógyította és helyreállította az egész isteni és egyetemes teremtes múltját, a legapróbb szellemi sebektől kezdve azokig, amelyek mélyen megpecsételték a Világegyetem történetét. Isten minden teremtménye az előtt a lehetőség előtt állt, hogy a Szeretet ereje által meghaladja a félelmet; hogy az Ő Krisztusi Fényének ereje által meghaladja a sötétséget.

Krisztus Szeretete túlment az Ő Testén, és túlment a dimenziókon, az időn és a téren, megérintette azokat a helyzeteket és tudatokat, amelyek a láthatatlanban lakoznak, abban, ami a mai napig rejtély az emberiség számára, ismeretlen. Ez a Szeretet Kegyelemként, lehetőségként nyilvánult meg. Az Isteni Kéz kinyúlt az elesettek felé, hogy egy új ciklus kezdődhessen, egy új iskola, amely túlmutat egy civilizáción, egy bolygón, sőt magán a Világegyetemen is; egy iskola az összes lény számára.

A Szeretet tanulása mindenki számára elérhetővé vált, aki igent mondott. És így kezdődött el a megváltás új ciklusa az összes élet számára. A történelem kezdett újraíródni, egy üres lapról indulva, hogy minden teremtmény végigjárhassa az Isten Fia által kitaposott utat, és mindenki megtalálhassa fejlődésének azt a pontját, amely méltóvá teszi őt a Teremtő Atyához, méltóvá arra, hogy gyermekének nevezzék.

A megbocsáthatatlan megbocsátást nyert; a gyógyíthatatlan megkapta a gyógyulás esélyét; az elveszettek meglátták maguk előtt az üdvösségük ajtaját. Krisztus feltámadt, és Vele együtt minden élet újjá lett.

Atyád és Barátod,

Legtisztább Szent József